

Downloaded via the EU tax law app / web

Forenede sager C-290/05 og C-333/05

Ákos Nádasdi

mod

Vám- és Pénzügy?rség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága

og

Ilona Németh

mod

Vám- és Pénzügy?rség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága

(anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Hajdú-Bihar Megyei Bíróság og af Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

»Interne afgifter – registreringsafgift på motorkøretøjer – brugte motorkøretøjer – import«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat E. Sharpston fremsat den 13. juli 2006

Forslag til afgørelse fra generaladvokat E. Sharpston fremsat den 13. juli 2006

Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. oktober 2006

Sammendrag af dom

1. *Fiskale bestemmelser – interne afgifter*

(Art. 23 EF, 25 EF og 90 EF)

2. *Fiskale bestemmelser – interne afgifter*

(Art. 90, stk. 1, EF)

3. *Fiskale bestemmelser – harmonisering af lovgivningerne – omsætningsafgifter – det fælles merværdiafgiftssystem – forbud mod at opkræve andre nationale afgifter, der har karakter af omsætningsafgift*

(Rådets direktiv 77/388, art. 33)

1. En afgift på indregistrering af motorkøretøjer med henblik på deres ibrugtagning på en medlemsstats område, som ikke pålægges personbiler som følge af, at de passerer grænsen, udgør ikke en told ved indførsel eller en afgift med tilsvarende virkning i den i artikel 23 EF og artikel 25 EF forudsatte betydning, men er en del af en generel, intern afgiftsordning for varer og skal derfor gennemgås på grundlag af artikel 90 EF.

(jf. præmis 41 og 42 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 90, stk. 1, EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en afgift på

indregistrering af motorkøretøjer med henblik på deres ibrugtagning på en medlemsstats område, for så vidt som den opkræves af brugte køretøjer, når de første gang tages i brug på denne medlemsstats område, og dens størrelse, der udelukkende fastsættes på grundlag af køretøjernes tekniske egenskaber (motortype, cylindervolumen) og i henhold til en klassificering i kategorier, der er bestemt af miljøhensyn, beregnes, uden at der tages hensyn til køretøjernes værdiforringelse, på en sådan måde at afgiften, når den finder anvendelse på brugte køretøjer, der er importeret fra andre medlemsstater, overstiger størrelsen af den registreringsafgift, der indgår i restværdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er blevet indregistreret i importmedlemsstaten.

(jf. præmis 57 og domskonkl. 2)

3. Artikel 33 i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, der tillader medlemsstaterne under visse betingelser at opretholde eller indføre afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgifter, er ikke til hinder for opkrævning af en afgift på indregistrering af motorkøretøjer med henblik på deres ibrugtagning på en medlemsstats område, når grundlaget for denne afgift ikke er omsætningen, og den i samhandelen mellem medlemsstaterne ikke giver anledning til formaliteter ved varens passage af grænsen.

(jf. præmis 60 og domskonkl. 3)

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

5. oktober 2006 (*)

»Interne afgifter – registreringsafgift på motorkøretøjer – brugte motorkøretøjer – import«

I de forenede sager C-290/05 og C-333/05,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Hajdú-Bihar Megyei Bíróság og af Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Ungarn) ved afgørelser af 3. marts og 12. juli 2005, indgået til Domstolen henholdsvis den 19. juli og den 14. september 2005, i sagerne:

Ákos Nádasdi (sag C-290/05)

mod

Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága,

og

Ilona Németh (sag C-333/05)

mod

Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič og E. Levits,

generaladvokat: E. Sharpston

justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 1. juni 2006 (sag C-290/05),

efter at der er indgivet indlæg af:

- Ákos Nádasdi ved ügyvéd Z. Lampé
- Ilona Németh ved ügyvéd I. Szabados
- den ungarske regering ved P. Gottfried (sagerne C-290/05 og C-333/05) samt ved R. Somssich og A. Müller (sag C-290/05), som befuldmægtigede
- den polske regering ved J. Pietras, som befuldmægtiget
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Lyal og K. Riczné-Talabér, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. juli 2006,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 23 EF, 25 EF, 28 EF og 90 EF, samt artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 (EFT L 376, s. 1, herefter »sjette direktiv«).

2 Spørgsmålene er blevet rejst i to sager, der føres mellem Ákos Nádasdi og Ilona Németh mod henholdsvis Vám- és Pénzügy?rség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (told- og finanskontrollen for regionen Észak-Alföld) og Vám- és Pénzügy?rség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (told- og finanskontrollen for regionen Dél-Alföld) vedrørende en registreringsafgift, som sagsøgerne er blevet pålagt at betale ved indregistreringen i Ungarn af brugte motorkøretøjer, der er købt i Tyskland.

Retsforskrifter

Fællesskabsretten

3 Artikel 23 EF bestemmer:

»1. Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

2. Bestemmelserne i artikel 25 og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i medlemsstaterne, og på de varer hidrørende fra tredjelände, som frit kan omsættes i

medlemsstaterne.«

4 Artikel 25 EF fastsætter:

»Told ved indførsel og udførsel og andre afgifter med tilsvarende virkning er forbudt mellem medlemsstaterne. Dette gælder også finanstold.«

5 Artikel 90 EF har følgende ordlyd:

»Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.«

6 Sjette direktivs artikel 33 fastsætter:

»1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser, navnlig sådanne, der er fastsat i gældende fællesskabsbestemmelser om den generelle ordning for besiddelse af, omsætning af og kontrol med punktafgiftspligtige varer, er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringsaftaler, afgifter på spil og væddemål, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift, dog forudsat at disse skatter og afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

2. Enhver henvisning i dette direktiv til punktafgiftsbelagte varer er en henvisning til følgende varer, således som de er defineret i gældende fællesskabsbestemmelser:

- mineralolie
- alkohol og alkoholholdige drikkevarer
- forarbejdet tobak.«

De ungarske bestemmelser

7 Lov nr. CX/2003 om registreringsafgift (a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény, herefter »registreringsafgiftsloven«) bestemmer:

»Artikel 1

1. Registreringsafgiften (herefter »afgiften«) skal betales for personbiler og campingvogne (herefter »personbilen«), der tages i brug på Republikken Ungarns område (herefter »det nationale område«).

[...]

Artikel 2

1. Ibrugtagning indebærer en første indregistrering af personbilen på det nationale område (i tilfælde af, at køretøjet ændres, skal det indregistreres på ny som følge af den pågældende ændring) og forudsætter, at de relevante oplysninger angives på registreringsattesten [...]

[...]

8. Import: import eller indførsel på anden vis til det nationale område af motorkøretøjer fra områder uden for Det Europæiske Fællesskab (herefter »Fællesskabet«)

[...]

Artikel 3

[...]

2. Med forbehold af stk. 4 skal afgiften betales af enhver fysisk eller juridisk person samt enhver organisation uden status som juridisk person, der er part i den retsakt, der udgør beviset for ejendomsrettens erhvervelse.

[...]

4. Hvis ibrugtagningen er en direkte følge af importen af personbilen, har importøren pligt til at betale afgiften.

[...]

Artikel 6

1. Forpligtelsen til at betale afgiften opstår:

a) ved ibrugtagning af en personbil på det nationale område, når ejendomsretten hertil erhverves

b) ved ændring af en personbil på dagen, hvor denne ændring finder sted.

[...]

Artikel 8

1. Afgiftens størrelse er fastsat i bilaget til denne lov for de forskellige kategorier af personbiler.

2. Ved ændring af en personbil fastsættes afgiftens størrelse på det tidspunkt, hvor den ændrede bil tages i brug, som differencen mellem den afgift, der skulle have været betalt før ændringen, og den afgift, der skulle have været betalt efter denne ændring.

3. Den afgiftspligtige person skal indbetale afgiften til de kompetente myndigheder, hvis den difference, der således fremkommer, er positiv.

[...]

Artikel 13

1. Skattemyndighederne refunderer afgiften eller modregner den efter anmodning i en skatterestance, hvis den afgiftspligtige udfører bilen fra det nationale område.

[...]

Artikel 15

Den miljømæssige indplacering foretages i overensstemmelse med punkt II i bilag 5 til forordning KöHÉM nr. 6/1990 (IV. 12.) om tekniske krav til ibrugtagning og fortsat brug af vejtransportkøretøjer, der er gældende den 30. august 2003.

[...]«

8 I bilaget til registreringsafgiftsloven fastsættes afgiftens størrelse i forhold til omfanget af bilens udstødning, det brændstof der benyttes, og størrelsen af motorens cylinder. Disse beløb anvendes efter en fast skala uafhængigt af, om der er tale om indregistrering af en ny eller en brugt bil.

9 Den nævnte lovs artikel 16 har ændret bestemmelserne i lov nr. I/1988 om færdsel på offentlig vej (a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, herefter »færdselsloven«).

10 Sidstnævnte lovs artikel 5, stk. 4, som ændret, har følgende ordlyd:

»Ethvert køretøj, der kører med tilladelse fra en kompetent udenlandsk myndighed, og hvis nummerplade er udleveret af en sådan, kan færdes i trafikken på det nationale område på de betingelser, der er fastsat i den relevante lovgivning.«

11 Færdselslovens artikel 23 bestemmer:

»1. Et køretøj kan – efter den i stk. 3 omhandlede gennemgang – tages i brug, når ejeren under den administrative procedure har ført bevis for, at han er køretøjets rette ejer, at han har tegnet en ansvarsforsikring, og at han har betalt den registreringsafgift, der er fastsat i den relevante lovgivning.

2. Ibrugtagning af køretøjerne forudsætter, at myndighederne har udleveret nummerplader og en registreringsattest, samt at køretøjet er indført i motorregisteret.

[...]

6. Den nationale fører af køretøjet skal indlede proceduren for ibrugtagning af et køretøj, der er påført udenlandske nummerplader, og som er tiltænkt at skulle anvendes på det nationale område, senest 30 dage efter køretøjets erhvervelse eller import.«

12 I færdselslovens artikel 47, litra t), er det fastsat, at der ved »national fører« forstås:

»en fører, der har bopæl, sædvanligt opholdssted eller hjemsted på Republikken Ungarns område«.

13 Samtidig med at registreringsafgiftsloven trådte i kraft den 1. februar 2004, blev lov nr. LXXVIII/1991 om forbrugsafgifter (a fogyasztási adóról szóló 1991. évi LXXVIII. törvény) ophævet. Ved sidstnævnte lov var der blevet indført en omsætningsafgift på visse varer, herunder biler, som dels fabrikkerne af de pågældende varer skulle indbetale til fordel for statsbudgettet, dels debitorerne for toldskyld i tilfælde af import. I henhold til forbrugsafgiftslovens artikel 6, stk. 1, skulle denne afgift ikke erlægges, når brugte varer, herunder biler, blev sat til salg på det nationale marked.

Twisten i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

Sag C-290/05

14 Den 2. maj 2004 købte Ákos Nádasdi en brugt personbil i Tyskland til 6 000 EUR, som han den 13. maj 2004 anmeldte til betaling af registreringsafgift ved Debreceni F?vámhivatal

(toldmyndigheden i Debrecen).

15 Ved afgørelse af 14. maj 2004 fastsatte den nævnte myndighed registreringsafgiften til 150 000 HUF, hvilket beløb Ákos Nádasdi indbetalte samme dag. Myndigheden udstedte en kvittering dateret den 14. maj 2004 på, at den afgiftspligtige havde betalt afgiften.

16 Vám- és Pénzügy?rség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága ændrede i forbindelse med udøvelsen af sine kontrolbeføjelser ved afgørelse nr. 8074/2004 af 11. november 2004 den afgørelse, der var truffet af Debreceni F?vámhivatal, og fastsatte størrelsen af den registreringsafgift, som sagsøgeren skulle betale, til 390 000 HUF og pålagde ham at indbetale differencen på 240 000 HUF, inden for en frist på 15 dage at regne fra det tidspunkt, hvor afgørelsen blev endelig.

17 Ifølge begrundelsen for afgørelse nr. 8074/2004 skete berigtigelsen af registreringsafgiftens beløb som følge af vedtagelsen af lov nr. XII/2004 om ændring af lov nr. CX/2003 om registreringsafgift (a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosításáról rendelkező 2004. évi XII. törvény), der trådte i kraft den 14. maj 2004, idet den nye tarif fandt anvendelse, når kvitteringen på, at den nævnte afgift er betalt, var blevet udstedt efter, at lov nr. XII/2004 trådte i kraft.

18 Ákos Nádasdi anlagde herefter sag ved den forelæggende ret med henblik på at opnå en retlig prøvelse af afgørelse nr. 8074/2004.

19 Under disse omstændigheder har Hajdú-Bihar Megyei Bíróság besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Tillader artikel 90, stk. 1, EF medlemsstaterne at opretholde en afgift, der påhviler brugte biler med oprindelse i en anden medlemsstat, såfremt afgiften er helt uafhængig af køretøjets værdi, og dens størrelse udelukkende fastsættes på grundlag af bilernes tekniske egenskaber (motortype, cylindervolumen) og i henhold til en klassificering i kategorier, der er bestemt af miljøhensyn?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om lov nr. CX/2003 om registreringsafgift, der finder anvendelse i sagen, for så vidt angår importerede brugte biler er forenelig med artikel 90, stk. 1, EF, når henses til, at der ikke skal betales registreringsafgift for køretøjer, der allerede var taget i brug i Ungarn før lovens ikrafttræden? «

Sag C-333/05

20 Den 28. december 2004 anmeldte Ilona Németh en brugt personbil, som hun havde købt i Tyskland, til Kecskeméti F?vámhivatal (afgiftsmyndigheden i Kecskeméti) med henblik på betaling af registreringsafgift. I henhold til forordning KöHÉM nr. 6/1990, der er udstedt af Ministeriet for Transport, Kommunikation og Offentlige Arbejder, henførte Bács-Kiskun Megyei Közlekedési Felügyelet (færdselsinspektionen i regionen Bács-Kiskun) køretøjet under miljøkategori nr. 7.

21 Kecskeméti F?vámhivatal fastsatte registreringsafgiften til 390 000 HUF, idet myndigheden både tog hensyn til køretøjets tekniske og miljømæssige egenskaber.

22 Ilona Németh klagede over denne afgørelse, men afgørelsen blev stadfæstet af Vám- és Pénzügy?rség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága i sin egenskab af administrativt rekursorgan.

23 Ilona Németh indbragte herefter sagen for den forelæggende ret, idet hun gjorde gældende, at registreringsafgiften er i strid med fællesskabsretten. Efter sagsøgerens opfattelse er

registreringsafgiften i det væsentlige en indførelstold, og den er som sådan forbudt inden for Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 23 EF og 25 EF. Såfremt registreringsafgiften ikke kan anses for en told eller en afgift med tilsvarende virkning, kan den anses for en afgift, der er i strid med artikel 90 EF-93 EF, eller for en omsætningsafgift, der er forbudt i henhold til sjette direktivs artikel 33, hvorfor den ikke kan finde anvendelse.

24 Det er under disse omstændigheder, at Bács-Kiskun Megyei Bíróság har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan en national afgift som den ungarske registreringsafgift anses for told eller en afgift med tilsvarende virkning?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Kan en national afgift som den ungarske registreringsafgift – hvis betaling er en forudsætning for indregistrering og ibrugtagning af personbiler – anses for en form for importafgift?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Er en national afgift som den ungarske registreringsafgift forenelig med artikel 90 EF og artikel 33 i [sjette] direktiv [...], eller er den i strid med det fælles merværdiafgiftssystem?

4) Er en national afgift som den ungarske registreringsafgift forenelig med fællesskabsretten på dens nuværende udviklingstrin, når registreringsafgiften på nye og brugte personbiler – bortset fra køretøjernes klassificering ud fra miljøhensyn – på ingen måde afspejler værditabet på brugtvognen og helt er uafhængig af, hvornår bilen blev taget i brug, og hvor længe den (retmæssigt) har været i brug?«

Retsforhandlingerne ved Domstolen

25 Efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen i overensstemmelse med procesreglementets artikel 104, stk. 4, andet punktum., besluttet at træffe afgørelse uden mundtlig forhandling i sag C-333/05.

26 På baggrund af sag C-290/05 og sag C-333/05's sammenhæng bør de i henhold til procesreglementets artikel 43 forenes med henblik på domsafsigelsen.

Formaliteten

Sag C-290/05

27 Den ungarske regering har nedlagt påstand om, at anmodningen om præjudiciel afgørelse afvises. Regeringen har for det første gjort gældende, at den forelæggende ret bør tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren i hovedsagen skulle betale registreringsafgift efter den nye tarif. Der er i sagens natur tale om et spørgsmål om anvendelse af intern ret. I forelæggelseskendelsen redegøres der ikke for, hvorledes den ønskede fortolkning af fællesskabsretten er af betydning for sagens udfald. Ifølge regeringen er spørgsmålene af hypotetisk karakter. Regeringen har for det andet gjort gældende, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke indeholder en tilstrækkelig detaljeret redegørelse for den nationale lovgivning, der finder anvendelse i hovedsagen.

28 Hertil bemærkes, at proceduren i henhold til artikel 234 EF er baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner. Det tilkommer udelukkende den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, i lyset af den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når de forelagte

spørgsmål vedrører fortolkningen af fællesskabsretten, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe en afgørelse (jf. bl.a. dom af 11.7.2006, sag C-13/05, Chacón Navas, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

29 Domstolen har dog også udtalt, at den i særlige tilfælde med henblik på at efterprøve sin egen kompetence er beføjet til at undersøge de omstændigheder, hvorunder den nationale domstol har forelagt sagen. Domstolen kan kun afslå at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national ret, når det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af fællesskabsretten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. Chacón Navas-dommen, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

30 For at opnå en fortolkning af fællesskabsretten, som den nationale ret kan bruge, er det påkrævet, at denne giver en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og de regler, som det forelagte spørgsmål hænger sammen med, eller i alt fald forklarer det faktiske forhold, der er baggrunden for dens spørgsmål (jf. dom af 11.9.2003, sag C-207/01, Altair Chimica, Sml. I, s. 8875, præmis 24, og af 12.4.2005, sag C-145/03, Keller, Sml. I, s. 2529, præmis 29).

31 I den foreliggende sag skal det indledningsvis bemærkes, at Domstolen råder over tilstrækkelige oplysninger til at besvare de forelagte spørgsmål på en hensigtsmæssig måde. Det er følgelig ikke nødvendigt at indhente mere detaljerede oplysninger om den nationale lovgivning, der finder anvendelse i hovedsagen.

32 Hvad angår grundene til, at spørgsmålene er blevet forelagt, har den forelæggende ret anført, at selv om Ákos Nádasdi ikke har gjort gældende, at registreringsafgiftsloven er i strid med fællesskabsretten, er retten af den opfattelse, at fællesskabsretten skal anvendes ex officio i en sag, der vedrører import af brugte biler. Det fremgår af denne forklaring, at den forelæggende ret ønsker at foretage en prøvelse af spørgsmålet om, hvorvidt afgørelse nr. 8074/2004, der er omtvistet i hovedsagen, er lovlig efter fællesskabsretten. Det kan således ikke med føje hævdes, at de forelagte spørgsmål er af hypotetisk karakter.

33 Anmodningen om præjudiciel afgørelse bør derfor fremmes til realitetsbehandling.

Sag C-333/05

34 Den ungarske regering har rejst tvivl om, hvorvidt det andet og det fjerde spørgsmål kan antages til realitetsbehandling, idet den har henvist til den omstændighed, at den forelæggende ret ikke har angivet de faktiske og retlige grunde til, at det er nødvendigt at forelægge disse spørgsmål for Domstolen.

35 Den forelæggende ret har imidlertid forklaret, at såfremt Domstolen besvarer de spørgsmål, som sagsøgeren i hovedsagen har rejst, bekræftende, kan den give sagsøgeren medhold i sagen, og at den i modsat fald må frifinde sagsøgte.

36 Den ungarske regerings tvivl er derfor ugrundet, og anmodningen om præjudiciel afgørelse bør følgelig fremmes til realitetsbehandling.

De præjudicielle spørgsmål

Første og andet spørgsmål i sag C-333/05

37 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, udgør en told ved indførsel eller en

afgift med tilsvarende virkning i den i artikel 23 EF og 25 EF forudsatte betydning. Det andet spørgsmål skal forstås således, at retten ønsker oplyst, om en sådan afgift er en indførselsafgift, der er forbudt i medfør af de nævnte bestemmelser. Det andet spørgsmål vedrører således det samme problem som det, der er forelagt Domstolen ved det første spørgsmål. En indførselsafgift er nemlig omfattet af kategorien afgifter med tilsvarende virkning som omhandlet i de nævnte bestemmelser.

38 En afgift som registreringsafgiften er ikke told i egentlig forstand.

39 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt den kan henføres under begrebet afgifter med tilsvarende virkning, bemærkes, at det af fast retspraksis fremgår, at enhver økonomisk byrde, der ikke er told i egentlig forstand, som pålægges ensidigt og belaster varer som følge af grænseoverskridelsen, uanset benævnelse eller opkrævningsmåde, er en afgift med tilsvarende virkning i den i artikel 23 EF og 25 EF forudsatte betydning (jf. bl.a. dom af 17.7.1997, sag C-90/94, Haahr Petroleum, Sml. I, s. 4085, præmis 20, og af 2.4.1998, sag C-213/96, Outokumpu, Sml. I, s. 1777, præmis 20).

40 En afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, opkræves ikke som følge af, at grænsen til den medlemsstat, der pålægger varen denne afgift, passeres, men ved indregistrering af køretøjet på denne stats område med henblik på ibrugtagning.

41 En sådan afgift er en del af en generel, intern afgiftsordning for varer og skal derfor gennemgås på grundlag af artikel 90 EF.

42 Det første og det andet spørgsmål, der er forelagt i sag C-333/05, skal følgelig besvares med, at en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, og som ikke pålægges personbiler som følge af, at de passerer grænsen, ikke udgør en told ved indførsel eller en afgift med tilsvarende virkning i den i artikel 23 EF og 25 EF forudsatte betydning.

Spørgsmålene i sag C-290/05 samt første led af tredje spørgsmål og fjerde spørgsmål i sag C-333/05

43 Med disse spørgsmål ønsker de forelæggende retter nærmere bestemt oplyst, om artikel 90, stk. 1, EF skal forstås således, at bestemmelsen er til hinder for en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven.

44 Retterne har i denne forbindelse anført, at en sådan afgift ikke opkræves af biler, der er taget i brug i Ungarn, før den nævnte lov trådte i kraft (andet spørgsmål i sag C-290/05), at afgiften er helt uafhængig af køretøjets værdi, idet dens størrelse udelukkende fastsættes på grundlag af disses tekniske egenskaber (motortype, cylindervolumen) og i henhold til en klassificering i kategorier, der er bestemt af miljøhensyn (første spørgsmål i sag C-290/05), og at afgiftens størrelse på ingen måde afspejler værditabet på brugte køretøjer og helt er uafhængig af, hvor længe køretøjet har været i brug (fjerde spørgsmål i sag C-333/05).

45 Som Domstolen tidligere har fastslået, udgør artikel 90 EF et supplement til reglerne om afskaffelse af told og afgifter med tilsvarende virkning. Denne bestemmelse har til formål at sikre de frie varebevægelser mellem medlemsstaterne på normale konkurrencevilkår gennem fjernelse af enhver form for beskyttelse som følge af interne afgifter, der virker diskriminerende over for varer fra andre medlemsstater (dom af 15.6.2006, forenede sager C-393/04 og C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, Sml. I, s. 5293, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

46 På området for afgifter på indførte brugte motorkøretøjer har Domstolen ligeledes fastslået, at formålet med artikel 90 EF er at sikre, at interne afgifter virker fuldstændigt neutralt i forhold til

konkurrencen mellem varer, der allerede befinder sig på det indenlandske marked, og indførte varer (jf. dom af 29.4.2004, sag C-387/01, Weigel, Sml. I, s. 4981, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis).

47 Ifølge fast retspraksis foreligger der en tilsidesættelse af artikel 90, stk. 1, EF, når afgifterne på henholdsvis den indførte og den tilsvarende indenlandske vare beregnes forskelligt og efter forskellige regler, således at det – selv om det kun måtte ske i visse tilfælde – fører til en højere afgift for den indførte vare (jf. Weigel-dommen, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis). Selv om betingelserne for, at der foreligger en sådan direkte forskelsbehandling, ikke er opfyldt, kan en afgift imidlertid udgøre en indirekte forskelsbehandling på grund af dennes virkninger.

48 Med henblik på at sikre, at interne afgifter virker neutralt i forhold til konkurrencen mellem brugte motorkøretøjer, der allerede befinder sig på det indenlandske marked, og brugte motorkøretøjer, der indføres, skal virkningerne af den registreringsafgift, der skal betales af brugte køretøjer, der lige er blevet indført fra andre medlemsstater end Republikken Ungarn sammenlignes med virkningerne af residualværdien af registreringsafgiften, der hviler på brugte køretøjer af lignende art, der er indregistreret i Ungarn, og som af denne årsag allerede har været pålagt denne afgift.

49 En sammenligning med de brugte køretøjer, der har været taget i brug i Ungarn, før registreringsafgiftsloven trådte i kraft, er ikke relevant. Artikel 90 EF har ikke til formål at forhindre en medlemsstat i at indføre nye afgifter eller i at ændre procentsatsen eller beregningsgrundlaget for eksisterende afgifter.

50 Det følger af det ovenstående, at den omstændighed, at der – som den ungarske regering har nævnt – findes brugte køretøjer, der tidligere er blevet indregistreret i Ungarn, og hvis handelsværdi inkluderer et beløb, der svarer til residualværdien af registreringsafgiften, heller ikke er relevant.

51 For så vidt angår de kriterier, der kan anvendes til beregning af en afgift, bemærkes, at fællesskabsretten ikke på sit nuværende udviklingstrin begrænser den enkelte medlemsstats frihed til at indføre en differentieret afgiftsordning for visse produkter, også selv om disse må anses for lignende varer, jf. artikel 90, stk. 1, EF, når dette sker efter objektive kriterier, såsom arten af de benyttede råstoffer eller den anvendte fremstillingsmetode. Sådanne afgiftsforskelle er imidlertid kun forenelige med fællesskabsretten, hvis de forfølger formål, der også er forenelige med kravene i traktaten og i afledt ret, og hvis den pågældende afgiftsordning er udformet således, at der ikke sker nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer indført fra andre medlemsstater eller nogen form for beskyttelse af konkurrerende indenlandsk fremstillede varer (Outokumpu-dommen, præmis 30).

52 Inden for rammerne af en registreringsafgiftsordning udgør kriterier såsom motortype, cylindervolumen og en klassificering på grundlag af miljømæssige hensyn, objektive kriterier. De kan således anvendes inden for rammerne af en sådan ordning. Der stilles derimod ikke krav om, at afgiftens størrelse skal have forbindelse til køretøjets pris.

53 En registreringsafgift må imidlertid ikke have til følge, at der svares højere afgift af varer med oprindelse i andre medlemsstater end af lignende indenlandske varer.

54 Et nyt køretøj, som der i Ungarn er betalt registreringsafgift af, taber imidlertid med tiden en del af sin markedsværdi. På denne måde falder størrelsen af den registreringsafgift, der indgår i bilens restværdi, parallelt med værditabet. Sælges bilen som brugt bil, kan det kun ske til en procentdel af den oprindelige værdi, og denne procentdel omfatter den resterende del af registreringsafgiften.

55 Det fremgår imidlertid af de sagsakter, som de forelæggende retter har tilstillet Domstolen, at der af et køretøj af samme model, af samme alder, med samme kilometerstand og med i øvrigt identiske egenskaber, der er købt brugt i en anden medlemsstat og indregistreret i Ungarn, ikke desto mindre skal betales 100% af den registreringsafgift, der pålægges biler i denne kategori. Der svares således højere afgifter af brugte køretøjer, der er importeret, end af brugte køretøjer af lignende karakter, der allerede er indregistreret i Ungarn, og som er underlagt den samme afgift.

56 Uanset at registreringsafgiften har et miljøbeskyttelsesmæssigt grundlag og sigte, og uanset at den ikke står i forhold til køretøjets handelsværdi, medfører artikel 90, stk. 1, EF således, at der skal tages hensyn til værdiforringelsen i relation til brugte køretøjer, hvoraf der opkræves afgift, eftersom denne afgift er karakteriseret ved den omstændighed, at den kun opkræves én gang ved køretøjets første indregistrering med henblik på dets anvendelse i den berørte medlemsstat, og at den således indgår i den nævnte værdi.

57 Det følger af det foregående, at de spørgsmål, der er forelagt i sag C-290/05, samt første led af det tredje spørgsmål og det fjerde spørgsmål i sag C-333/05, skal besvares med, at artikel 90, stk. 1, EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, for så vidt som

- den opkræves af brugte køretøjer, når de første gang tages i brug på en medlemsstats område og
- dens størrelse, der udelukkende fastsættes på grundlag af køretøjernes tekniske egenskaber (motortype, cylindervolumen) og i henhold til en klassificering i kategorier, der er bestemt af miljøhensyn, beregnes, uden at der tages hensyn til køretøjernes værdiforringelse, på en sådan måde at afgiften, når den finder anvendelse på brugte køretøjer, der er importeret fra andre medlemsstater, overstiger størrelsen af den registreringsafgift, der indgår i residualværdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er blevet indregistreret i importmedlemsstaten.

En sammenligning med brugte køretøjer, der er taget i brug i den pågældende medlemsstat, før denne afgift blev indført, er irrelevant.

Andet led af det tredje spørgsmål i sag C-333/05

58 Den i hovedsagen omhandlede registreringsafgift udgør ikke en omsætningsafgift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i sjette direktivs artikel 33. Afgiftsgrundlaget er nemlig ikke omsætningen. I samhandelen mellem medlemsstaterne giver den heller ikke anledning til formaliteter ved varens passage af en grænse.

59 En sådan afgift er derfor ikke forbudt i medfør af direktivets artikel 33.

60 Andet led af det tredje spørgsmål skal således besvares med, at sjette direktivs artikel 33 ikke er til hinder for opkrævning af en afgift som den, der blev indført ved registreringsafgiftsloven, hvis afgiftsgrundlag ikke er omsætningen, og som i samhandelen mellem medlemsstaterne ikke giver anledning til formaliteter ved varens passage af grænsen.

Begrænsning af denne doms tidsmæssige retsvirkninger

61 For det tilfælde, at Domstolen skulle fastslå, at en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, er i strid med artikel 90, stk. 1, EF, har den ungarske regering under det retsmøde, der blev afholdt i sag C-290/05, anmodet Domstolen om at begrænse dommens tidsmæssige retsvirkninger. Den polske regering har i sit skriftlige indlæg til Domstolen i samme sag støttet denne anmodning.

62 Det følger af fast retspraksis, at den fortolkning, som Domstolen foretager af en fællesskabsretlig regel under udøvelse af sin kompetence i henhold til artikel 234 EF, i nødvendigt omfang belyser og præciserer betydningen og rækkevidden af den pågældende regel, således som den skal forstås og anvendes, henholdsvis burde have været forstået og anvendt, fra sin ikrafttræden. Heraf følger, at den således fortolkede regel kan og skal anvendes af domstolene endog i forbindelse med retsforhold, der er stiftet og består, før der afsiges dom vedrørende fortolkningsanmodningen, såfremt betingelserne for at anlægge sag om anvendelsen af den nævnte regel i øvrigt er opfyldt (jf. bl.a. dom af 2.2.1988, sag 24/86, Blaizot, Sml. s. 379, præmis 27, af 15.12.1995, sag C-415/93, Bosman, Sml. I, s. 4921, præmis 141, og af 10.1.2006, sag C-402/03, Skov og Bilka, Sml. I, s. 199, præmis 50).

63 I denne forbindelse bemærkes, at Domstolen kun undtagelsesvis under anvendelse af et almindeligt retssikkerhedsprincip, der er knæsat i Fællesskabets retsorden, vil finde anledning til at begrænse borgernes mulighed for at påberåbe sig den således fortolkede bestemmelse med henblik på anfægtelse af tidligere i god tro stiftede retsforhold. For at der kan træffes bestemmelse om en sådan begrænsning skal to hovedbetingelser være opfyldt, nemlig at de berørte parter skal være i god tro, og at der skal være fare for alvorlige forstyrrelser (jf. bl.a. dom af 28.9.1994, sag C-57/93, Vroege, Sml. I, s. 4541, præmis 21, af 12.10.2000, sag C-372/98, Cooke, Sml. I, s. 8683, præmis 42, samt Skov og Bilka-dommen, præmis 51).

64 Hvad angår faren for alvorlig forstyrrelse har den ungarske regering under retsmødet fremlagt en opgørelse, der vedrører perioden fra den 1. maj 2004, hvor Republikken Ungarn tiltrådte Den Europæiske Union, til den 31. december 2005, dvs. en periode på 20 måneder. I løbet af denne periode blev der indført 81 612 brugte biler til Republikken Ungarns område fra de øvrige medlemsstater. Den ungarske regering har skønnet, at det samlede provenu af den registreringsafgift, der er opkrævet for disse køretøjer, beløber sig til 116 mio. EUR. Regeringen har dog medgivet, at det ikke er hele dette beløb, der skal tilbagebetales, men kun det beløb, der svarer til den merafgift, disse køretøjer er blevet pålagt henset til deres værdiforringelse.

65 Regeringen har imidlertid dels lagt vægt på de administrative omkostninger, der er forbundet med den genoptagelse af hver enkelt konkret sag, der er nødvendig for at kunne tilbagebetale den nævnte merafgift, idet disse omkostninger sandsynligvis overstiger det samlede beløb, der skal tilbagebetales, dels fremhævet de vanskeligheder, der er forbundet med at finde frem til alle de personer, der har ret til en sådan tilbagebetaling.

66 Under retsmødet kom det frem, at der med virkning fra den 1. januar 2006 er indført en skala til brug for nedsættelse af registreringsafgiften, idet nedsættelserne fastsættes på grundlag af det antal måneder, der er hengået mellem datoen for den første ibrugtagning af køretøjet og datoen for indledningen af den administrative procedure i relation til betalingen af denne afgift.

67 Under disse omstændigheder kan behandlingen af spørgsmålet om, hvorvidt der i det foreliggende tilfælde er en fare for alvorlige forstyrrelser, begrænses til perioden 1. maj 2004 til 31. december 2005.

68 Det beløb, der skal tilbagebetales, er ikke så højt, at tilbagebetalingen i sig selv risikerer at medføre alvorlige økonomiske konsekvenser, der kan berettige en begrænsning af denne doms tidsmæssige retsvirkninger.

69 Hvad angår de administrative omkostninger bemærkes, at det efter fællesskabsretten blot er et krav, at medlemsstaten tilbagebetaler det overskydende beløb i medfør af de gældende nationale bestemmelser, forudsat at ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet overholdes (jf. herved bl.a. dom af 15.9.1998, sag C-231/96, Edis, Sml. I, s. 4951, præmis 19, 20 og 34, og af 17.6.2004, sag C-30/02, Recheio – Cash & Carry, Sml. I, s. 6051, præmis 17, 18 og 20).

70 Det må følgelig fastslås, at det andet kriterium, der er nævnt ovenfor i præmis 63, og hvorefter der skal være fare for alvorlige forstyrrelser, ikke er opfyldt.

71 Under disse omstændigheder er det ufornuddent at efterprøve, hvorvidt kriteriet om, at de berørte parter skal være i god tro, er opfyldt.

72 Det følger af ovenstående bemærkninger, at der ikke er grundlag for at begrænse denne doms tidsmæssige retsvirkninger.

Sagens omkostninger

73 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for de forelæggende retter, tilkommer det disse at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

- 1) **En afgift som den, der i Ungarn er indført ved lov nr. CX/2003 om registreringsafgift (a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény), og som ikke pålægges personbiler som følge af, at de passerer grænsen, udgør ikke en told ved indførsel eller en afgift med tilsvarende virkning i den i artikel 23 EF og 25 EF forudsatte betydning.**
- 2) **Artikel 90, stk. 1, EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en afgift som den, der er indført ved registreringsafgiftsloven, for så vidt som**
 - **den opkræves af brugte køretøjer, når de første gang tages i brug på en medlemsstats område, og**
 - **dens størrelse, der udelukkende fastsættes på grundlag af køretøjernes tekniske egenskaber (motortype, cylindervolumen) og i henhold til en klassificering i kategorier, der er bestemt af miljøhensyn, beregnes, uden at der tages hensyn til køretøjernes værdiforringelse, på en sådan måde at afgiften, når den finder anvendelse på brugte køretøjer, der er importeret fra andre medlemsstater, overstiger størrelsen af den registreringsafgift, der indgår i residualværdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er blevet indregistreret i importmedlemsstaten.**

En sammenligning med brugte køretøjer, der er taget i brug i den pågældende medlemsstat, før denne afgift blev indført, er irrelevant.

- 3) **Artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag er ikke til hinder for opkrævning af en afgift som den, der blev indført ved registreringsafgiftsloven, hvis afgiftsgrundlag ikke er omsætningen, og som i samhandelen mellem medlemsstaterne ikke giver anledning til formaliteter ved varens**

passage af grænsen.

Underskrifter

* Processprog: ungarsk.